

قصه‌های خواندنی سینمای ایران در تیرماه

جالب‌تر از همه اظهارنظر هاشم سبویکی تهیه‌کننده فیلم مارال است که در مورد برخورد تلویزیون در عدم پخش تیزر در این فیلم عقیده دارد: «صداسیما اکنون کاری می‌کند که فیلم‌هایی که در داخل ایران و براساس ضوابط و قوانین جمهوری اسلامی ساخته شده‌اند و پروانه نمایش می‌گیرند، اپوزیسیون قلمداد شوند. من تمام سعی‌ام را در خارج از کشور انجام داده‌ام که مارال جزو فیلم‌های اپوزیسیون نباشد اما با عملکرد صداسیما، این فیلم ناخودآگاه در خارج از کشور به طرف اپوزیسیون کشیده شد.»

در درخواستی غیرمنطقی گفته‌اند تنها به فیلم‌هایی اجازه پخش تیزر می‌دهند که ابتدا نسخه ویدیویی فیلم را دیده و کیفیت و اصول اخلاقی آن را محک بزنند! که این امر با توجه به بازاری بی‌در و پیکر تکثیر غیرقانونی نوارهای ویدیویی، ریسک خطرناکی برای تهیه‌کننده فیلم است.

داستان، آنجا شکل و شمایل جالبی گرفت که تیزر یکی دو فیلم بر روی پرده، از شبکه NITV پخش شد و بلافاصله عکس‌العمل تلویزیون را به دنبال داشت. از آن سو تهیه‌کنندگان آخر بازی و مارال و کارگردانان این دو فیلم در حملاتی شدید، تلویزیون را به عدم همکاری با سینما متهم کردند.

از سوی دیگر عدم پخش تیزر فیلم آب و آتش ضربه جبران‌ناپذیری به فروش این فیلم زد. این در حالی است که یک سال پیش این مشکل محور جلسه‌ای میان عطاءالله مهاجرانی و علی لاریجانی بود و پس از آن اعلام شد صداسیما همکاری لازم را با سینمای ایران انجام می‌دهد که چنین نشد.

در تیرماه امسال، اگر از رونق چندان در گیشه سینماهای تهران خبری نبود اما سینمای ایران یکی از پرتلاطم‌ترین ایام خود را از باب جنجال، خبر و هیاهو گذراند. نگاهی داریم به شماری از این اتفاقات ریز و درشت سینمایی در اولین ماه تابستان.

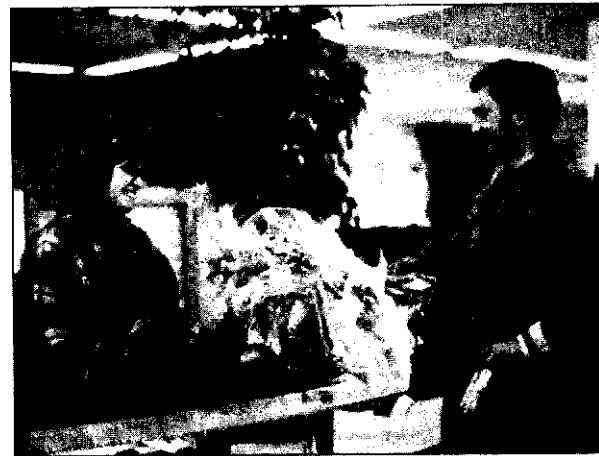
داستان تیزر، صداسیما و اپوزیسیون

ماجرای عدم زیر بار رفتن صدا و سیما برای پخش تیزر، از داستان‌های جالب ماه گذشته بود. منتقدان صداسیما عقیده دارند فیلمی که از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (یعنی رسمی‌ترین متولی فرهنگ کشور) پروانه نمایش گرفته باید از امکانات عمومی تلویزیون برای پخش تیزر و تبلیغات برخوردار باشد. اما صداسیما همچنان بر مواضع قبلی خود پای فشاری می‌کند و می‌گوید تنها اجازه پخش تیزر به فیلم‌هایی را می‌دهد که با اصول اخلاقی و ارزش‌های تعیین شده در صداسیما منطبق باشد. آن‌ها حتی

جایزه‌ای که به دل‌مان نشست

شهر غایب است. دوست دارم بیاندیشم که زیرپوست شهر جایزه ویژه هیأت داوران جشنواره مسکو را فقط به خاطر ارزش‌های سینمایی‌اش کسب کرده. در موج جایزه‌هایی که سینمای ایران از سال ۶۶ تا به امروز، در جشنواره‌های خارجی به دست آورده تنها چند جایزه به دلم نشست و عمیقاً مرا شاد کرده است. آن پلنگ برنزی که ناخداخورشید از لوکارنو کسب کرد، تقدیر نامه ویژه‌ای که دندان مار از برلین به دست آورد، یکی دو جایزه‌ای که نصیب سارا شد و بالاخره این جایزه‌ای که ره‌آورد زیرپوست شهر از مسکو بود. این فیلم‌ها متعلق به صنعت سینمای ایران هستند. با هنرپیشگانی حرفه‌ای، فیلمبرداران، صدابرداران و

جایزه فیلم زیرپوست شهر از جشنواره مسکو، خوشایندترین اتفاق سینمایی تیرماه بود. این را از آن جهت نمی‌گویم که فیلم را دوست دارم. نه! همان‌طور که جای دیگری نیز نوشته‌ام عمیقاً اعتقاد دارم زیرپوست شهر حاوی نگاهی ساده‌اندیشانه (و شاید فرصت‌طلبانه) به تناقضات و چالش‌های جامعه امروز ایرانی است. اما هر چه بود زیرپوست شهر برای جلب توجه مخاطب خارجی و جشنواره‌های جهانی ساخته نشده بود. مخاطب زیرپوست شهر، تماشاگران ایرانی هستند. تهرانی‌ها، مشهدی‌ها و شیرازی‌ها. آن روشنفکر نمایی دل‌آزار و متظاهرانه مرسوم در فیلم‌های جشنواره‌های ایرانی در زیرپوست

دور جدید سختگیری های ارشاد

از قرار معلوم پروانه نمایش دو فیلم رنگ شب و ابی با مشکل رو به رو شده است. اداره نظارت و ارزشیابی اعلام کرد پروانه نمایش فیلم رنگ شب رد شده است. به این ترتیب، فیلم محمدعلی سجادی که در بخش مسابقه جشنواره فیلم فجر نیز پخش شد، فعلاً و علی‌رغم تمام اصلاحیه‌هایی که او بر فیلم خود زده است امکان نمایش ندارد.

محمدعلی سجادی کارگردان فیلم می‌گوید: «موضوع فیلم مربوط به قتل‌های زنجیره‌ای زنان خیابانی است و برای اولین بار در تاریخ سینمای بعد از انقلاب، نگاهی بی‌باکانه به این موضوع دارد.» او در مورد

عدم صدور مجوز نمایش فیلم می‌گوید: «ایرادهای دوستان کلی و مربوط به مضمون فیلم است و به صحنه خاصی اشاره نمی‌کنند.»

از سوی دیگر داریوش باباییان تهیه‌کننده فیلم عقیده دارد که مشکل مسوولان با یکی دو صحنه از فیلم است، اما حذف این صحنه‌ها، یافت فیلم را به هم می‌ریزد. (در همین اثنا خبر آمد که هفدهمین زن خیابانی در مشهد به قتل رسید)

اما این داستان درباره آخرین فیلم ایرج قادری، شهرت نیز ادامه دارد. داستان فیلم که حول ماجرای لقاچ مصنوعی دور می‌زند، با مخالفت ارشاد رو به رو شده است. جالب آنکه روایت است که تهیه‌کننده فیلم برای راضی ساختن ارشاد برای صدور مجوز، فتوای دستی از چند تن از علمای قم گرفته که سوزده فیلم به‌خودی خود، مشکل شرعی ندارد!

در دور جدید سختگیری‌های هیأت نظارت و ارزشیابی، بر روی تعویض نام فیلم‌های داستان زنانه (ساخته فریدون جیرانی) و برهنه (ساخته سعید سهیلی) نیز فشاری شده است که جیرانی بلافاصله نام فیلم خود را به شام آخر تغییر داد اما سهیلی و تهیه‌کننده‌اش اصرار دارند که برهنه بهترین نام برای این فیلم است.

موج مرده و سگ کشی

داستان جنجالی عدم نمایش موج مرده، در

سکوت و آرامش به پایان رسید و از قرار معلوم فیلم پس از اصلاحاتی از سوی موسسه روایت فتح به موسسه فرهنگ تماشا فروخته شد. به این ترتیب موج مرده در نوبت اکران قرار گرفت.

اما از آن سو داستان جنجالی سگ کشی، پس از مدت‌ها که در سکوت و خفا جریان داشت، به سطح مطبوعات کشیده شد. اصرار فیلمساز به حفظ زمان فعلی فیلم (۱۴۰ دقیقه) و پافشاری تهیه‌کننده بر کوتاه کردن زمان فیلم به حدود ۱۰۰ دقیقه داستان را شکل و شمایل دیگری داده است. در این میان حتی پیشنهاد تهیه دو نسخه متفاوت از فیلم که نظر هر دو طرف را تأمین کند، مورد موافقت قرار نگرفته است. تا حکمیت در این باره، اکران سگ کشی به تعویق افتاده است.

اما در سینمای ایران چه خبر است؟ حتی یک فیلم کم‌دی و حتی حادثه‌ای بر روی پرده سینماها نمی‌بینید. همه درام‌هایی هستند پر آب و تاب با چاشنی مسائل جنسی (که این یکی بدجوری مثل بختک به‌روی سینمای ایران افتاده). حالا که سینمای ایران در مخاطب‌شناسی غلط خود، سینمای کم‌دی و حادثه‌ای را از یاد برده، مسوولین امر، باید حداقل هم‌زمان با آغاز تابستان یا اکران یکی دو فیلم خارجی پاسخگوی این نیاز طبیعی تماشاگران و بخصوص تماشاگران نوجوان باشند. البته در اواخر تیرماه اعلام شد که به خوشی و مبارکی از اول مرداد ماه فیلم راکی و بولوبیشکل در سینماهای تهران اکران می‌شود و پس از آن نیز به نوبت، دالان سبز، ای برادر کجایی؟ گل‌های هریسون، ۵۷۱. لا و نان و گل سرخ اکران می‌شود. آن هم در ۴ سینما و به زبان اصلی و زیرنویس انگلیسی. غنیمت است!

تدوینگران پرسابقه و فیلمسازی که فیلم‌هایشان را برای میلیون‌ها تماشاگر ایرانی می‌سازند و اعتنائی به سلیقه‌های جشنواره ندارند. سینمای ایران می‌تواند تنها به جویزی این چنین دلخوش باشد. آن سینمای دیگر اما (همان سینمای جشنواره پسند) با استفاده از یک مستند نمایی دروغین، لوکشین‌های چشم‌نواز، تکیه به فقر و فلاکت و دست گذاشتن بر مفاهیم و مضامین مورد علاقه غربیان (مثل آزادی زنان و یا مسأله تعصب مذهبی)، استفاده از نابازیگران و همین‌طور لپچه‌های مهجور و نامفهوم، بر ناتوانی حرفه‌ای خود سرپوش می‌گذراند و با کمترین زحمت و خلاقیت، مثال همان جو فروشان گندم نما می‌شوند.

در سینمای ایران چه خبر است؟

در سینمای بی‌منطق ما، اصول و قواعد مسلم بارها آزموده شده سینما نادیده گرفته می‌شوند. در تمام دنیا رسم است که تابستان با انبوهی از فیلم‌های مفرح و پرنشاط از راه می‌رسد. در تمام دنیا تابستان فصل اکران فیلم‌های کم‌دی، انیمیشن و حادثه‌ای است. فیلم‌هایی که به‌طور اخص برای نوجوانان و جوانانی ساخته می‌شوند که خسته از فصل امتحانات و مدارس می‌خواهند تجدید قوا کنند.

از این منظر اما حساب سینمای اصیل کیارستمی، بچه‌های آسمان مجید مجیدی و یا زمانی برای مستی اسب‌ها (که حاصل سال‌ها زحمت و تلاش سازنده‌اش است) جناست.

این در حالی است که دیگر فیلم بلندمدت جشنواره فجر، یعنی مسافری با صلاحدید و توافق کارگردان و تهیه‌کننده‌ها، از ۱۸۰ دقیقه به ۱۲۰ دقیقه تقلیل یافت و آماده، اکران (احتمالاً در اواخر پاییز) شد.

یک اختلاف، یک روایت

در حالی که اتحادیه تهیه‌کننده‌ها، حکمیت میان بهرام بیضایی و تهیه‌کننده سگ‌کشی درباره کم‌شدن مدت زمان فیلم را بر عهده دارند، داستان اختلاف ابراهیم حاتمی‌کیا و گروه بیرنگ - رسام نیز به جاهای یاریک کشیده شده است. حاتمی‌کیا دلایل متقنی در دست دارد که

فیلم‌های ایرانی می‌شود. را برانگیخت، فیلمسازانی مثل شورجه، شمسقدری، سلحشور و طالبی.

سال گذشته با افزایش ساخت فیلم‌های تجاری، گروه نخیه‌گرایی سینمای ایران، زبان به انتقاد از داد گشودند و سیاست‌های او را باعث حضور ابتلال در سینمای ایران و بی‌توجهی به سینمای روشنفکرانه و هنری دانستند. حملات رخشان

بنی‌اعتماد، مجید مجیدی، مجتبی‌راعی، قاطمه معتمد آریا و بالاخره ابراهیم حاتمی‌کیا را می‌توان در این دسته قلمداد کرد. از سوی دیگر دو دوست قدیمی او، بهروز افخمی و احمدرضا درویش نیز در موضعگیری‌هایی جداگانه، داد را به اهمال در انجام مسئولیت‌هایش، محافظه‌کاری و ادامه سیستم‌های نظارتی پیشین و عدم توجه به سیاست‌گذاری‌های کلان در زمینه سینما متهم کردند.

به‌هر حال سیف‌الله داد که چهار سال پیش در جوی آینده از امید و اعتماد مسئولیت سینمای کشور را به‌عهده گرفت در جوی پرتنش و تشنج از مقام خود استعفا داد. سیاست‌های موازنه‌ای و روش‌های دیپلماتیک و کدخدامنشانه سیف‌الله داد حداقل در کوتاه مدت به نتایج مثبتی نرسیدند، شاید در بلندمدت همه با ثمرات این سیاست‌ها مواجه شویم.

در شماره‌های آینده نگاهی خواهیم داشت به فراز و فرودهای معاونت سینمایی در زمان تصدی سیف‌الله داد. به‌هر حال عدم توجه به فراهم آوردن زیرساخت‌های صنعتی و ابزاری سینما، ادامه مداخله دولت در امور سینما و تولید (حتی در نقش یک رقیب)، تلاش برای حل مشکلات و اختلافات به وسیله رایزنی‌های پشت‌پرده (به سبک عطاءالله

مهاجرانی)، عدم قاطعیت در انجام برنامه‌های اعلام شده ناکامی در ساخت سالن‌های سینما (که می‌تواند دلیلی خارج از مسئولیت‌های داد داشته باشد) و ادامه ممیزی از نقاط ضعف عمده دوران مسئولیت سیف‌الله داد بود. هر چند نباید از موفقیت‌های او نیز چشم‌پوشی کرد.

پس پروژه سالن ۱۰۰ سالن، چه شد؟

با نزدیک شدن موعد تشکیل کابینه جدید و احتمال تعویض مسؤولان فعلی سینما، سیف‌الله داد این روزها مواجه با

سنگین‌ترین حملات ممکن از سوی چهره‌های سینمایی است. مجتبی‌راعی، بهروز افخمی، اسماعیل براری و از همه شدیدتر احمدرضا درویش، سیف‌الله‌داد را به باد انتقاد گرفته‌اند. درویش به خصوص با دست گذاشتن به نظام بوروکراتیک حاکم بر وزارت ارشاد و معاونت سینمایی، سیف‌الله داد را متهم کرد که طی چهار سال گذشته برخلاف وعده‌هایی آغازین نه تنها از حجم نظام بوروکراسی گذشته نکاسته که به آن اضافه نیز کرده است! درویش در جایی دیگر گفته است: آقایان قول داده بودند سالانه ۱۰۰ سالن سینما ساخته می‌شود. پس چرا در مورد عملی نشدن حرف‌هایشان توضیحی نمی‌دهند؟ چرا گزارشی از تبصره ۳۰ که به هیأت دولت برده شد و طرح سالن‌سازی و تمهیداتی که برای بخش خصوصی در نظر گرفته شده، به سینماگران و منتقدان داده نمی‌شود؟

این در حالی است که از احمدرضا درویش به‌عنوان یکی از گزینه‌های قوی برای جانشینی سیف‌الله‌داد در دولت آینده، نام می‌برند.

چند داستان کوتاه از تیرماه

- اتحادیه تهیه‌کننده‌ها خواستار بایکوت فیلم خانه روی آب ساخته بهمن فرمان آرا شد. از قرار معلوم فرمان آرا عضو اتحادیه تهیه‌کننده‌ها نیست!

- چند تهیه‌کننده ایرانی، یک دعوی حقوقی علیه NITV را پیش می‌برند. NITV با پخش بدون اجازه چند فیلم ایرانی، خشم تهیه‌کننده‌ها را برانگیخته است. یک آژانس آمریکایی که حق پخش فیلم‌های ایران در آمریکا را در دست دارد، طرف اصلی شکایت از NITV است. به خاطر حضور شبکه NITV در آمریکا مسئله حق کپی‌رایت برقرار است.

بیرنگ - رسام فیلمنامه و سوژه او را برای ساخت فیلم سیندرلا مورد سوءاستفاده قرار داده‌اند و جالب آنکه از سوی بیرنگ - رسام هیچ پاسخی به اعتراض‌های مکرر حاتمی‌کیا داده نشده است.

از سوی دیگر تلاش‌های خانه سینما برای پاسخگویی به شکایت حاتمی‌کیا به جایی نرسیده است. روایت است که قدرت اقتصادی مهیب بیرنگ - رسام و حامیان و نزدیکی آنان به استوانه‌های قدرت در سینما، منجر به تعلل رای خانه سینما شده است.

داد، تاب نیاورد

خبردیگر اینکه سیف‌الله داد معاونت سینمایی، که طی یکی دو ماه اخیر از سوی بسیاری از دوستانش مورد انتقاد و حمله قرار گرفته بود، از مقام خود استعفا داد.

سیاست‌های باز داد در ۲ سال ابتدای مسئولیتش و آکنش‌های طیف خاصی از سینماگران - که معتقد بودند سیاست‌های داد منجر به حضور بی‌بند و باری در

- کانون سینما برای چندمین بار پیاپی در محاق ماند. جلسه اعضای بررسی کننده این قانون، به خاطر به حد نصاب نرسیدن اعضا برگزار نشد.

- طرح معافیت مالیاتی سینما در مجلس مورد بحث قرار گرفت.

- فیلم بهشت از آن توست که در جشنواره فجر در ۸ رشته نامزد سیمرغ بلورین بود با درجه ب ارزشگذاری شد!

- در مسکو فیلم‌های خانواده مخملباف مرور شد. نام این بخش، کسب و کار خانوادگی بود!

- حضور خانم طائرپور و هیئت همراه در آمریکا، اخبار ضد و نقیضی را به دنبال آورده است. روایت می‌کنند او - مدیرعامل خانه سینما - برای فروش حق رایت فیلم جشن خانه سینما به آمریکا رفته است!

روایتی دیگر حضور او را در راستای مسئله گفت‌وگوی تمدن‌ها می‌داند و بالاخره روایت سوم، سفر او را، امری شخصی قلمداد کرده است. به هر حال خانه سینما

قریب به یک ماه است که مدیرعامل ندارد!

فصل طلایی!

در آغاز فصل طلایی، اکران، فروش فیلم‌ها به هیچوجه رضایتبخش نیست. آب و آتش ساخته فریدون جیرانی با میانگین فروش ۴ میلیون تومان در روز، انتظارات را برآورده نساخت. از آن سو چتری برای دو نفر با تکیه بر حضور هدیه تهرانی و خط و ربط نسبتاً محکمتر داستانی‌اش، به فروش میانگین ۵/۲ میلیون تومان در روز دست یافت. این میانگین روزانه برای مارال ۲/۲ و برای آخر بازی ۱/۲ میلیون تومان است. تا آخر تیرماه چتری برای دو نفر از مرز ۱۰۰ میلیون تومان گذشت و آب و آتش به ۱۴۰ میلیون تومان نزدیک شد. گرمای هوا، کم‌آبی، فصل امتحانات و کنکور و عدم تنوع فیلم‌های روی پرده از علل اصلی عدم استقبال تماشاگران ذکر شده‌اند.

نیمه‌پنهان فیلم جدید تهمینه میلانی،

داستان زنانه نام داشت. عواملی که در این پروژه همکاری دارند عبارتند از: نویسنده فیلمنامه، فریدون جیرانی با همکاری نازنین مفخم (براساس طرحی از تاهید حاجی‌بو) - مدیر فیلمبرداری، محمد آلاپوش - تدوین، نازنین مفخم - صداپرداز، بهمن حیدری - صداگذار، مسعود بهنام - طراح چهره‌پردازی و صحنه و لباس، علی عابدینی - مدیر روابط عمومی، فرامرز روشنایی - تهیه کننده، یدالله شهیدی، ابوالقاسم یزدی - بازیگران: کتابون ریاحی، محمدرضا گلزار، ثریا قاسمی، آتیلا پسیانی، شاهرخ فروتینان، شیوا ابراهیمی، هانیه توسلی.

زن دو چهره

فیلمبرداری زن دو چهره به کارگردانی رضا قهرمانی به زودی آغاز می‌شود. فیلمنامه این فیلم نوشته قهرمانی است و قرار است عباس شباریز این فیلم را تهیه کند.

مدیر فیلمبرداری، مصطفی کشفی - مدیر تولید مقصود جباری - مجری طرح، محسن آقاخان.

○ فیلم در مرحله پیش تولید قرار دارد.

تارزن و تارزان

سهند آذرنیا پیرمردی که صاحب کارخانه عروسک سازی است، برای نجات کارخانه‌اش از ورشکستگی، عروسکی با هویت بومی و ایرانی ارائه می‌دهد.

خانه‌ای روی آب

فیلمبرداری خانه‌ای روی آب، پنجمین فیلم بلند بهمن فرمان آرا در تهران آغاز شد. فیلم، داستان زندگی پزشک میانسالی به نام «رضا سپیدبخت» را روایت می‌کند که در بحران شدیدی گرفتار شده. او با پدر و پسر جوانش که پس از سال‌ها به ایران بازگشته، در تقابل فکری قرار دارد. فرمان آرا علاوه بر نویسندگی فیلمنامه و کارگردانی، تهیه‌کنندگی فیلم را نیز برعهده دارد. همکاران او در این پروژه عبارتند از: فیلمبردار، محمود کلاری - آهنگساز، احمد پژمان - طراح صحنه و لباس، ژیل مهرجویی - طراح چهره‌پردازی، جلال معیریان - عکاس، میترا محاسنی - تدوین، عباس گنجوی - صداپرداز، پرویز آبنار - بازیگران: رضا کیانیان، عزت‌الله انتظامی، جمشید مشایخی، بیتا فرهی، هدیه تهرانی، حسین کسبیان، ولی شیراندازی، بهناز جعفری، شبنم طلوعی، مهران رجبی، شاهرخ فروتینان، علی یکتایان، سحر دکریا، ملیحه نظری، مریم بویانی و محسن قاضی نظام.

شام آخر

تدوین شام آخر، به کارگردانی فریدون جیرانی، توسط نازنین مفخم آغاز شد. این فیلم که در تهران، محمودآباد و نائین فیلمبرداری شده، داستان زندگی زنی را به تصویر می‌کشد که کوشش می‌کند در جامعه پرتناقض امروزی، سالم و مستقل زندگی کند. شام آخر پیش از این یک

پروژه‌های مشترک

شب‌های تهران ساخته داریوش فرهنگ و بچه‌های بد ساخته علیرضا داوودنژاد برنامه جدید اکران را تشکیل می‌دهند. اما در این میان اخباری در رابطه با توقیف فیلم بچه‌های بد شنیده می‌شود. در صورت تحقق این امر بچه‌های بد جای خود را با فیلم دیگری عوض خواهد کرد. به این ترتیب نیمه پنهان با بازی نیکی کریمی، می‌تواند حاکم بی‌رقیت مرداد ماه باشد.

عروسک توسط گروهی دزدیده می‌شود و «ساوالان»، برادرزاده صاحب کارخانه که آهنگساز است، توسط عروسک‌ها برای کمک به پیرمرد دعوت می‌شود... کارگردان و نویسنده فیلمنامه: علی عبدالعلی زاده. مدیر فیلمبرداری: علی آبادیان - طراح چهره‌پردازی، جلال الدین معیریان - موسیقی، علی راست گفتار - مشاور عروسک گردان‌ها، مریم سعادت، مدیر تولید، غلامرضا گمرکی - بازیگران: اکبر عبدی، محمدرضا فیض نوروزی، آتش تقی‌پور، عباس محبوب، رابعه اسکویی، ستاره اسکندری و مریم سعادت. ○ فیلم در مرحله فیلمبرداری است.

ایستگاه متروک

ایستگاه متروکه جدیدترین فیلم علی‌رضا رئیس‌یان، در مرحله میکس و صداگذاری قرار دارد. فیلمنامه فیلم که نوشته کامبوزیاپورتوی است قصه سفر زن و شوهری را روایت می‌کند که در راه به دلیل خراب شدن اتومبیل‌شان مجبور می‌شوند در یک محل ناشناخته اقامت کنند. در ایستگاه متروک بازیگرانی چون لیلا حاتمی، نظام منوچهری، محمود پاک نیت و مهران رجبی ایفای نقش دارند و سایر همکاران رئیس‌یان در این پروژه عبارتند از: محمد آلاپوش مدیر فیلمبرداری - پرویز آبنار، صداپرداز - مجید صباغ بهروز، عکاس - حسین زندبافه تهیه‌کننده از آخرین فیلم رئیس‌یان (سفر) ده سال می‌گذرد.